

[Justesen.]

som kombineret dag- og aftenskole. Denne skoleform vil måske i nogen grad konkurrere med efterskolen, og derfor vil jeg gerne give udtryk for, at jeg er tilfreds med, at tilskudsreglerne til denne udmærkede skoleform, efterskolen, ved dette lovforslag nu foreslås bragt i overensstemmelse med gældende regler for højskoler, landbrugsskoler og husholdningsskoler; men jeg vil dog i samme forbindelse gerne over for den højtærede minister pege på den urimelighed, der er en følge af folkeskoleloven, at tilbuddet til de unge om et efterskoleophold kun gælder i 1 år. Jeg henstiller til den højtærede undervisningsminister, hvis det er muligt, at ændre dette til 2 år. Jeg tror, det ville have overmåde stor betydning.

I bemærkningerne til lovforslagets § 2 tales der om en individuel erhvervsrådgivning. Der står, at der skal ydes bistand af den offentlige arbejdsanvisning. Jeg finder ingen grund til, at vi tager dette element med ind i undervisningen. Vi ved, at der gennem lærerorganisationer og ad anden vej, gennem kursusvirksomhed, gives lærerne mulighed for at give den fornødne erhvervsrådgivning.

Hvad angår bestemmelserne om ungdomsnævne og disses sammensætning, foreslås der en ændring, som efter min mening er noget uhensigtsmæssig. Der er jo i lovforslaget tale om 3 eller måske endda 4 forskelligt sammensatte nævn. Jeg synes det vil være forkert at operere med disse forskellige nævn i hver kommune. Det vil betyde en udvikling, der går i modsat retning af forenkling. Jeg ser ikke bort fra, at det måske, hvor det drejer sig om de større bysamfund, er nødvendigt med flere forskellige nævn eller nævn sammensat på forskellig måde, men jeg tror dog, at den højtærede undervisningsminister vil give mig ret i, at i alle landkommuner vil det være fuldstændig unødvendigt med denne nyskabelse inden for ungdomsnævne. I bemærkningerne kræves som betingelse

for foreningers og organisationers indstillingsret til disse ungdomsnævn,

„at disse i sidste valgperiode har virket i aftenskoleundervisningen eller i det frie oplysningsarbejde.“

Og der står videre, at deres repræsentation nogenlunde bør svare til omfanget af den oplysningsvirksomhed, som disse organisationer har udført. Jeg synes, at denne bestemmelse er vel kategorisk, og det er måske også den opfattelse, den højtærede minister har haft, da han har tilføjet, at man dog ikke har ment, at denne bestemmelse burde optages i selve loven.

En af de ting, som man ofte støder på, og som også den højtærede minister var inde på, er de såkaldte hobbyfag. Vore følelser over for den del af undervisningen, der omfatter, skal vi sige kursus i kludeklip, er af en ganske anden art end de følelser, vi omfatter den øvrige del af aftenskolens arbejde med. Jeg mener, at vi bør stræbe efter at skelne mellem undervisning og underholdning. Vi ved jo allesammen, hvordan folk i alle aldre samles under ungdomsundervisningen og dyrker deres forskellige hobbies. Er det en opgave for staten at medvirke hertil? Eller tør man ikke sige til befolkningen, at den form for underholdning må de selv betale? I vort forslag går man ud fra, at når det drejer sig om voksne deltagere i aftenskolen, er det naturligt, at disse selv betaler en beskedne del af de påløbende udgifter.

Den højtærede minister udtalte, at hvis vort forslag blev gennemført, troede han ikke, at kredsene, som stod bag ved oplysningsarbejdet, ville opkræve det beskedne gebyr af deltagerne. Men dette indebærer jo ikke, at de så ville kræve beløbet af staten; der ville i alt fald blive tale om en besparelse for staten.

Ministeren nævnede som et argument for at bibeholde den gratis undervisningsform under denne lovgivning, at det ville blive dyrere, hvis man gik over til en obligatorisk skolegang — sådan forstod jeg